

ת"פ 44527/03/17 - מדינת ישראל נגד אביעז כהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 פברואר 2018

ת"פ 44527-03-17 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)
מ"ת 44564-03-17

מספר פל"א 109284/2017

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיא רות לורך
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם
נוכחים:
ב"כ המאשימה עוה"ד לירון שטרית
הנאשם הובא באמצעות שב"ס
ב"כ הנאשם עוה"ד זמיר

אביעז כהן (עציר)

גזר-דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב-האישום, בביצוע עבירות **שוד**, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ו**ניסיון שוד**, לפי סעיף 402(א) + 25 לחוק.

עובדות כתב-האישום

2. **בהתאם לעובדות האישום הראשון**, ביום 11.3.2017 בשעה 4:40 לערך, הגיע הנאשם במונית שהזמין מבעוד מועד לתחנת דלק בחולון, וביקש מהנהג שימתין לו במקום. הנאשם נכנס לחנות הנוחות שבתחנה, בה שהו המתלון, ששימש כמוכר, ואדם נוסף ששימש כמתדלק. משיצא המתדלק מהחנות, קרב הנאשם לדלפק ורכש סוכריות. הנאשם שאל את המתלון האם המקום מצולם, וזה השיב בחיוב. אז, לקח הנאשם עט מהדלפק, ורשם על הקבלה שקיבל: "**זה שוד, 1000**", ואוסיף ואמר "**יש לך בדיוק דקה**". בעקבות מעשי ודברי הנאשם, חש המתלון נסער ולחץ, פתח את הקופה הרושמת ונתן לנאשם את השטרות שהיו שם, בסך של 470 ₪ לערך. בתגובה אמר הנאשם למתלון: "**אתה עושה צחוק?**". המתלון הסביר שאין הרבה כסף בקופה בלילה ובמקביל הוציא את המטבעות שהיו בקופה והושיטם לנאשם, שלא לקח אותם. בטרם צאתו מהחנות, שאל הנאשם פעם נוספת האם הכל מצולם, ומשהשיב המתלון בחיוב אמר לו: "**תיזהר להתקשר למטרה**". הנאשם יצא מהחנות, נכנס למונית והורה לנהג לנסוע מהמקום.

3. **בהתאם לעובדות האישום השני**, ביום 12.3.2017 בשעה 6:20 לערך, הגיע הנאשם במונית לתחנת דלק בלוד, זאת לאחר שבמהלך הנסיעה במונית, שטה משקאות משכרים. הוא ביקש מהנהג שימתין לו, ונכנס לחנות שבשטח התחנה, כשהוא חובש כובע פרווה המכסה את פניו. באותה עת עמדו מאחורי הדלפק שני מוכרים, ונתנו שירות ללקוחה. משיצאה הלקוחה מהחנות, נשאל הנאשם מה הוא צריך, ואז דפק עם ידו על הדלפק ודרש: **"אלף שקל"**. אחד המוכרים שאל את הנאשם מאיפה הוא יביא לו אלף שקל. הנאשם שב על דרישתו תוך שהוא מרים את קולו ואמר: **"יש מצלמות, מה הבעיה, תן 1000 שקל"**. המוכר השיב שסגרו את הקופה ואין להם אלף שקלים לתת לו. בד בבד, ולאור איומיו של הנאשם, לחץ המוכר על לחצן המצוקה. הנאשם אמר: **"מה אתה מסתלבט עלי כאילו"**, תוך שהכניס את ידו לתוך מכנסיו, והציג מצג לפיו הוא מנסה להוציא משם מכשיר שיש בו כדי לאיים או לסכן את המתלוננים, וזאת במטרה להפחידם. הנאשם צעד לכיוון פתח הדלפק, כשידיו במכנסיו, ושאל כמה כסף יש שם. המוכר הנוסף ניגש אל הנאשם ואמר לו שיש כספומט בחוץ, אך הנאשם הורה לו לצאת. משראה הנאשם אנשים בסביבת החנות, יצא, נכנס למונית והורה לנהג לנסוע מהמקום.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם כבן 33, רווק. טרם מעצרו, התגורר עם אמו ועבד במשרה חלקית בעסק שבבעלות דודו. הנאשם בן יחיד להוריו. אביו נפטר בהיותו כבן 9. אמו, המתמודדת כיום עם בעיות רפואיות, משמשת דמות משמעותית וקרובה עבורו.
5. הנאשם סיים 10 שנות לימוד. מגיל צעיר גילה קשיים לימודיים והתנהגותיים, החל לנהל אורח חיים שולי והופנה לשירות המבחן לנוער על רקע מעורבותו בפלילים. הוא קיבל פטור משירות צבאי בשל קשיי תפקוד. לאורך השנים עבד בעבודות מזדמנות, זאת לצד ניהול אורח חיים שולי והתמכרות, הכולל בין היתר ביצוע עבירות רכוש וסמים, בגינם ריצה עונשי מאסר.
6. הנאשם מסר כי החל לעשות שימוש בסמים בהיותו נער, ובגיל 17 התמכרותו העמיקה לשימוש בסמים קשים. לאורך השנים ערך מספר ניסיונות גמילה שכשלו. לדבריו, לאחר שחרורו ממאסרו האחרון בשנת 2013 הצליח להימנע מצריכת סמים במשך כשנתיים, אך בשנתיים האחרונות חזר לשימוש פעיל ואינטנסיבי בסמים מגוונים ובאלכוהול.
7. אשר לביצוע העבירות הנידונות, הנאשם מסר כי ביצוע העבירות נועד לממן את צריכת הסמים, כאשר בעת ביצוע העבירות היה תחת השפעת אלכוהול. הנאשם שלל כוונת פגיעה במתלוננים, וניכר כי ממזער את מידת האיום והאלימות שבהתנהגותו.
8. הנאשם ביטא מוטיבציה מילולית לשילוב בהליך טיפולי, אולם שירות המבחן התרשם כי מדובר במוטיבציה חלקית וחיצונית, וכי הנאשם אינו מגלה בשלות והוא נעדר יכולת לגייס את המשאבים הרגשיים והאישיותיים לצורך השתלבות בטיפול גמילה בקהילה טיפולית. לפיכך, ונוכח הסיכון הקיים להישנות התנהגות עוברת חוק, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

הראיות לעונש

9. **גיליון הרישום הפלילי של הנאשם** (ע/1) מעלה כי לו 7 הרשעות קודמות, שעיקרן עבירות רכוש והחזקת סמים שביצע בין השנים 1999-2012. הנאשם ריצה שלושה עונשי מאסר לתקופות של 12, 20 ו-9 חודשים, האחרון שבהם בשנת 2013.

10. המאשימה הגישה **הצהרת נפגע עבירה** (ע/2), המתלונן באישום הראשון, ממנה עולה כי בעת האירוע חש המתלונן בהלה רבה וחשש שמא הנאשם יפגע בו. מאז המקרה חושש המתלונן לשהות לבדו בלילות, וסובל מפחדים וחרדות. בשל האירוע לא השלים המתלונן את תקופת ההעסקה הנדרשת במסגרת "עבודה מועדפת".

11. אמו של הנאשם, **הגב' תקוה כהן**, תיארה את מצבה הבריאותי הקשה ואת הצורך שלה בסיועו של הנאשם. לדבריה, הנאשם חש חרטה רבה על מעשיו.

טענות הצדדים

12. **ב"כ המאשימה, עו"ד לירון שטרית**, עתרה לקביעת שני מתחמי ענישה נפרדים מאחר וכתב-האישום מפרט שני אירועים נפרדים מבחינת זמן, מקום וזהות המתלוננים.

13. נטען כי הנאשם ביצע את מעשיו לאחר תכנון מוקדם. בשני המקרים הנאשם הגיע למקום במונית, ביקש מהנהג שימתין לו עד לאחר שהוא מבצע את השוד ונהג המונית הסיע אותו לאחר מכן. שעת ביצוע המעשים נבחרה בשל הקלות היחסית בה ניתן לבצע עבירות מסוג זה בשעות אלה. באישום הראשון הנאשם חיכה עד לצאת המתדלק מן החנות לצורך ביצוע השוד. באישום השני הנאשם נכנס למקום כאשר כובע מכסה את פניו, והמתין שלקוחה תצא מהמקום. ברקע לשני האירועים מצויה התמכרותו של הנאשם לסמים ורצונו להשיג כסף במהירות ובקלות לצורך רכישת סם.

14. נטען כי האירוע נושא האישום הראשון הינו אירוע מתמשך, אשר כלל איומים כלפי המתלונן. הנאשם לא הסתפק בכסף שנמסר לו ודרש סכום כסף נוסף. במהלך האירוע חש המתלונן תחושת פחד. סכום הכסף שנגנב באישום זה אמנם איננו רב, אך הנזק הנפשי שנגרם למתלונן הינו משמעותי.

15. אשר לאישום השני, הדגישה המאשימה את ניסיונו של הנאשם ליצור מצג לפיו הוא מחזיק בכיסו מכשיר מסוכן. כמו כן נטען כי האירוע הסתיים רק מאחר והנאשם הבחין באנשים מחוץ לחנות ועל כן נאלץ לעזוב את המקום.

16. **לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם את האישום הראשון נע בין 24 ל-40 חודשים מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש ההולם את האישום השני נע בין 20 ל-36 חודשים מאסר בפועל.**

17. המאשימה הדגישה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, ריבוי עבירות הרכוש והאלימות שביצע, כאשר כולן

נעשו מתוך מניע של מימון צריכת סם. נטען כי תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם הינו שלילי, הוא אינו כולל המלצה טיפולית, וההתרשמות הינה כי נשקפת מסוכנות להישנות ביצוע עבירות. **המאשימה עותרת למקם את עונשו של הנאשם באמצע מתחמי הענישה להם עתרה.**

18. **ב"כ הנאשם, עו"ד זמיר עזריה**, טען כי מעשיו של הנאשם מצויים ברף הנמוך של עבירת השוד. הנאשם לא עשה שימוש בנשק ואף לא באקדח דמה, מעשיו לא כללו אלימות כלשהו, ואף דבריו בפני המתלוננים לא היוו איום של ממש לשימוש באלימות. באירוע הראשון הנאשם נכנס למקום כשהוא גלוי פנים, מה שמצביע על כך שלא היה מדובר במעשה מתוכנן. סכום הכסף שנגנב באירוע זה היה נמוך ביותר. אשר לאירוע השני, הנאשם ביצע את המעשים בעודו בגילופין. המתלונן ששהה במקום ראה את מצבו של הנאשם וכלל לא חשש ממנו. באירוע זה לא הצליח הנאשם לקבל דבר.

19. **לשיטת ההגנה, מתחם העונש ההולם את האירועים נע בין 6 ל-20 חודשים מאסר בפועל.**

20. נטען כי נסיבות חייו של הנאשם הינן קשות ביותר. על אף קשייו, החליט הנאשם לאחרונה להשתלב בהליך גמילה במסגרת מעצרו. יש להושיט יד לנאשם ולסייע לו לחזור למוטב, תוך גזירת עונשו בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

21. **הנאשם** בדבריו לעונש הביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

22. הנאשם הורשע בביצוע עבירות שוד וניסיון שוד, שבוצעו לפנות בוקר, בפער זמנים של כיממה זה מזה. בשני המקרים בוצע השוד כלפי עובדי חנויות נוחות בתחנות דלק. שיטת הפעולה של הנאשם בשני המקרים דומה מאוד, כאשר מעשה השוד מבוצע שעה שנהגי מונית עימם הגיע למקום ממתנים לו מחוץ לחנות. ברקע לשני המקרים מצויה התמכרותו של הנאשם לסמים וניסיונו להשיג כסף קל לצורך מימון הסם. נוכח פער הזמנים הקטן והקשר ההדוק הקיים בין שני המקרים, אני סבורה כי ניתן לקבוע בגינם מתחם ענישה אחד.

מתחם העונש ההולם

23. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, בעת קביעת מתחם העונש ההולם על בית-המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

24. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם הזכות לביטחון אישי ולשמירה על זכות הקניין. בעניינינו מידת הפגיעה בזכות הקניין הינה מתונה, שכן באישום הראשון הצליח הנאשם לשדוד סכום כסף נמוך יחסית של כ-470 ₪, ובאישום השני ניסיון השוד לא צלח. מנגד, מידת הפגיעה בזכות לביטחון אישי איננה קלת ערך. הצהרת נפגע העבירה באישום הראשון מלמדת על הבהלה הרבה שחש בעת האירוע, וחששו שמא הנאשם יפגע בו. יוזכר כי המתלונן, שהינו בחור צעיר, היה לבדו בחנות בשעת הלילה המאוחרת בה התרחש

האירוע, והנאשם ניצל הזדמנות זו לצורך ביצוע השוד. אשר לאישום השני, במקרה זה שהו בחנות בזמן ביצוע השוד שני מוכרים, ובמהלך האירוע לחץ אחד מהם על כפתור המצוקה המצוי בחנות. משראה הנאשם אנשים נוספים בסביבת החנות, יצא מהמקום מבלי לקחת דבר.

25. על עוצמת פגיעתה של עבירת השוד בביטחונו האישי של הקורבן נכתב רבות. בית-המשפט העליון הדגיש את הצורך בהטלת ענישה מרתיעה על המבצעים עבירות אלו. בפסיקה אף הודגש הצורך להגן על נפגעים אשר בשל אופי ושעות עבודתם מהווים קורבן תדיר למעשי שוד, ובהם עובדי תחנות דלק כבענייננו, המשמשים טרף קל לעבריינים המבקשים לזכות בכסף קל ומהיר (ראו למשל: ע"פ 5368/14 **אברהם נ' מדינת ישראל** (8.9.2014)).

26. אשר לנסיבות ביצוע העבירות בענייננו, מעשיו של הנאשם בוצעו ללא שימוש באלימות פיסית או באיום ממשי באמצעות כלי נשק אמיתי או מדומה. השוד הראשון בוצע באמצעות פתק, ואילו בשוד השני דרש הנאשם את הכסף, תוך העמדת פנים כי ברשותו מכשיר העלול לגרום נזק. עובדות אלה מהוות נסיבה לקולא, באשר פוטנציאל הפגיעה בגוף במקרה זה אינו דומה למקרה בו מדובר בשוד מזויין. יחד עם זאת, אינני מקלה ראש בנזק הנפשי שנגרם למתלונן באישום הראשון, אשר הצהיר כי מאז האירוע הוא חושש לשהות לבדו בלילות, וסובל מפחדים ומחרדות.

27. הנאשם ביצע את העבירות לבדו, מתוך תכנון מוקדם, ובניסיון להשיג לעצמו כסף קל לצורך מימון הסם אליו הוא מכור. התכנון המוקדם כלל הגעה לחנויות הנוחות בשעה בה אין בסביבתן הרבה אנשים, תוך מתן הוראה למונית להמתין לו כל העת מחוץ לחנות. באישום השני חבש הנאשם כובע פרווה לצורך כיסוי פניו. על אף התכנון המוקדם, אין מדובר במעשה מתוחכם, ויש ממש בטענת ההגנה כי אין מדובר ברף הגבוה של עבירת השוד.

28. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מלמד כי הענישה בגין עבירות שוד מגוונת מאוד, שכן לעבירה זו פנים וצורות רבות. קיימת הבחנה בין עבירת שוד שנעברה תוך פגיעה פיזית אלימה לזו שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; עבירה שבוצעה לאחר תכנון והכנה מקדימים לבין עבירה אקראית וספונטנית; עבירה שנעברה בחבורה לעומת ביצועה על-ידי יחיד; עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק חם או קר לבין עבירה ללא שימוש בכלי כלשהו (ראו למשל: ע"פ 4841/13 **ספי נ' מדינת ישראל** (6.2.2014)).

29. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, נעזרתי בפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים, ובפסקי-דין נוספים, כמפורט להלן:

א. ע"פ 1702/16 **מדינת ישראל נ' שושני** (17.5.2016), אליו הפנתה המאשימה-המשיב נכנס לסניף דואר כשהוא לבוש מעיל, כובע צמר ומשקפי שמש שכיסו את מרבית פניו. הוא ניגש לדלפק והעביר לפקידה פתק ובו כתוב שמדובר בשוד, שעליה למסור את כל הכסף שבדלפק, ושהוא חמוש באקדח ולא יהסס להשתמש בו. הפקידה לחצה על לחצן המצוקה

וצעקה "זה שוד". עובדי המקום עיכבו את המשיב עד להגעת המשטרה. המשיב הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של ניסיון שוד. בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, בן 50 אשר נסיבות חייו קשות ולו עבר פלילי מכביד, 12 חודשים מאסר בפועל, וכן הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים במצטבר. ערעור המדינה על חומרת העונש התקבל. נקבע כי העבירה בה הורשע המשיב מצדיקה ענישה חמורה מזו שקבע בית-המשפט המחוזי, בייחוד לנוכח עברו הפלילי המכביד והרלוונטי של המשיב ובהתחשב בתסקיר השלילי. עונשו של המשיב הועמד על **24 חודשים מאסר בפועל** וכן הופעל התנאי במצטבר, כך שסך הכל ירצה עונש מאסר של 36 חודשים.

ב. ת"פ (מחוזי תל-אביב-יפו) 17918-05-12 **מדינת ישראל נ' ורובל** (25.2.2013), אליו הפנתה המאשימה- הנאשם הורשע, לפי הודאתו שניתנה בשלב מתקדם של ההליך ולאחר שנשמעה עדות המתלוננת, בעבירות של שוד וניסיון לשוד. הנאשם נכנס בשעות בוקר לסניף דואר, ניגש אל אחת הפקידות, הודיע לה בשקט שמדובר בשוד ודרש להניח את הכסף שברשותה בתיקו. הפקידה הכניסה לתיק ₪10,000 והנאשם יצא מהמקום. כחודש לאחר מכן חזר הנאשם אל אותו סניף בנק, ניגש אל אחת הפקידות, הניח בפניה גזיר עיתון עליו כתוב "זה שוד כסף מיד", וכן אמר לה שברשותו נשק וביצע תנועות איום. הפקידה נבהלה וברחה ובכך סיכלה את מזימתו של הנאשם, אשר יצא מהסניף מבלי שנטל דבר. לנאשם עבר פלילי מכביד ביותר, לרבות בעבירות שוד. נגזרו עליו **45 חודשים מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

ג. ת"פ (מחוזי מרכז) 40649-10-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.7.2016), אליו הפנתה ההגנה- הנאשם נכנס לסניף בנק כשבידיו שוקר חשמלי הנחזה לאקדח ופתק עליו כתוב "זה שוד אני חמוש את הכסף". כאשר התפנתה הכספרית הניח מולה את הפתק, דרש ממנה את הכסף, והורה לה לא ללחוץ על לחצן המצוקה. הוא הפנה את תשומת ליבה לאקדח והצביע עליו בצורה מאיימת תוך חזרה על דרישותיו. הנאשם דרש זאת גם מעובדת נוספת שהייתה בעמדה סמוכה. בשל איומיו וחששה ממנו, מסרה הכספרית לנאשם סכום כספי של ₪46,940. הנאשם לקח את הכסף ונמלט מהמקום. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. במקרה זה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם, לו עבר פלילי ישן יחסית, ואשר מצבו הבריאותי איננו שפיר, נגזרו **20 חודשים מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

ד. ע"פ 3929/15 **יצחק נגד מדינת ישראל** (2.11.2015)- הנאשם נכנס לסניף בנק והציג לפקידות פתק בו נרשם "זה שוד! את השטרות או שאוציא אקדח". הפקידה מסרה לו ₪10,780, והוא נמלט מהמקום. העבירות בוצעו על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים ובשל מצוקתו הכספית. בית-המשפט המחוזי קבע כי **מתחם הענישה נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם כבן 31, בעל עבר פלילי, השתלב בהליך טיפולי במסגרת מעצרו, הודה באשמה והביע חרטה. נגזרו עליו **22 חודשי מאסר בפועל**, וכן עונשים נלווים. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ה. ע"פ 606/13 **חכמון נגד מדינת ישראל** (14.10.13)- הנאשם הגיע לסניף בנק

הדואר, ניגש לדלפק והגיש לפקידת הדואר פתק עליו רשום "זהו שוד סימי את כל הכסף בשקית אתם מבוטחים אל תעשי טעות ולא תיפגעי" (שגיאות הכתיב במקור). הנאשם הורה לפקידה מספר פעמים למסור לו את הכסף, וכן איים עליה כי יוציא אקדח. בהמשך לכך מסרה הפקידה לנאשם את כל הכסף שהיה מצוי בקופה, כ-4,000 ₪. הנאשם כבן 40, בעל עבר פלילי בעבירות אלימות ורכוש. שירות המבחן המליץ להקל בעונשו בשל הליכי שיקום בהם החל, וזאת על אף קושי בלקיחת אחריות מצד הנאשם על מעשיו. על הנאשם נגזרו **24 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים. ערעורו על חומרת העונש נדחה, לאחר שהתקבל תסקיר משלים עם המלצה שלילית בעניינו.

ו. ת"פ (מחוזי מרכז) 35917-04-16 **מדינת ישראל נ' זדויה** (25.4.2017).
הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות שוד, בפער זמנים של כארבעה חודשים. לפי עובדות האישום הראשון, יצא הנאשם מביתו כשהוא מצויד בתיק ובו בגדים חלופיים. בהגיעו אל סניף בנק, איתר מחסן סמוך, החליף בגדיו ונכנס לסניף. הוא ניגש לאשנב והציג לפקידה פתק עליו רשום "זה שוד!!! תני לי מיד 30,000 ₪ או שאני זורק רימון". מפאת איומיו מסרה הפקידה לנאשם כסף מזומן בסך 11,550 ₪. מיד לאחר מכן, חזר הנאשם למחסן, פשט את בגדיו החלופיים, זרק אותם לפח ונמלט מהמקום. לפי עובדות האישום המצורף, ארבעה חודשים קודם לכן, נכנס לסניף בנק כשהוא מצויד בפתק עליו רשום "זה שוד!!! תביא 30 אלך שקל מיד או שאני דוקר פה עכשיו מישהו". מפאת איומיו מסרה הפקידה כסף מזומן בסך 24,720 ₪. הנאשם נטל את הכסף ונמלט מהמקום. במקרה זה קבעתי כי מעשיו של הנאשם מהווים שני אירועים שונים, אך מדובר בעבירות שבוצעו תחת נסיבות דומות ומתוך אותו מניע ועל כן יש לקבוע מתחם זהה לכל אחד מהאירועים. קבעתי כי מתחם העונש ההולם כל אחד מהאירועים נע בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, אשר החל בטיפול במסגרת מעצרו, נגזר עונש כולל של **22 חודשים מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

30. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין 20 ל-40 חודשים מאסר בפועל**.

גזירת עונשו של הנאשם

31. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, שקלתי לקולא את הודאתו של הנאשם בביצוע העבירות ואת החרטה שהביע על מעשיו. הבאתי בחשבון את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, ואת פגיעתו של עונש המאסר באמו, הסובלת מבעיות בריאותיות ואשר הנאשם הוא שתומך בה.

32. שקלתי לחומרא את עברו הפלילי של הנאשם. לנאשם 7 הרשעות קודמות, שעניינן עבירות אלימות ורכוש קלות מעבירות השוד שבגינן נותן את הדין כיום. הנאשם ריצה שלושה עונשי מאסר בעברו, האחרון שבהם בשנת 2013, אולם כאמור לא היה בעונשים אלה כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות שוד, שחומרתן רבה. ברקע

לביצוע המעשים עומדים דפוסי התמכרותו של הנאשם לסמים ולאכזריות. דפוסים אלה מגבירים את הסיכון לביצוע עבירות נוספות על-ידי הנאשם בעתיד, כאשר למרבה הצער, ניסיונות גמילה קודמים שערך הנאשם כשלו.

33. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ממזער ממידת האיום והאלימות שבהתנהגותו, וכי הוא איננו בשל להשתלבות בקהילה טיפולית. במסגרת הטיעונים לעונש התברר כי לאחרונה החל הנאשם להשתלב בהליך טיפולי לגמילה מסמים במסגרת מעצרו. אני תקווה כי יתאפשר לנאשם להשלים טיפול זה במהלך ריצוי עונשו.

34. לאחר שקילת השיקולים השונים לקולא ולחומרא, ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשים מאסר בפועל, שימנו החל מיום מעצרו- 12.3.2017.

ב. 8 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלון באישום הראשון בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.2018. המאשימה תעביר פרטי המתלון למזכירות.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"א שבט תשע"ח, 06/02/2018 במעמד הנוכחים.

רות לורך, שופטת, סגנית נשיא

הוקדעלדיליאתקחלון